

[Per Stig Møller]

Derfor er der god logik i kulturministerens forslag, og jeg synes også, man må erkende, at i den kamp, man skal have med megen udenlandsk fiktion – og her taler man jo oftest om den amerikanske – vil det være meget væsentligt, at der kan udvikles dansk fiktion, som jo nu og da, hvis den skal stå mål med den udenlandske i serieform, kan komme til at kræve ret så store ressourcer. Vi har jo hørt om ét eksempel på noget, som er kommet i skrotbunken. Det må være et grundlæggende syn i forhold til brugerne af radio og fjernsyn, altså os alle sammen, at det er bedre, at et program kommer frem, frem for at det slet ikke kommer frem. Og det vil kulturministerens forslag jo hjælpe til.

Man må også understrege, som kulturministeren gør, at det er ikke meningen, at sponsoring skal overtage driftsbudgettet eller dele af driftsbudgettet, men skal bruges til de områder, de enkeltstående projekter – programmer – som ellers ikke ville være blevet til. Altså et ekstra tilbud til den danske befolkning, og det er da kun glimrende, hvis man kan være enig om det.

Det er jo sådan, at kulturlivet og erhvervslivet har fælles interesser. Det er ikke nødvendigvis noget kærlighedsforhold, men et interesseforhold. Kulturlivet har interesse i at kunne gøre ting, det ellers ikke ville kunne gøre, og erhvervslivet har interesse i at fortælle et andet publikum, at det også ønsker at være med og hjælpe til.

Endelig rummer lovforslaget jo det ganske fornuftige, at lokal-tv's og lokalradios grå område nu gøres lyst. Vi kender jo udsendelser, der er stillet til rådighed gratis, vi kender virksomhedsportrætterne. Nu kommer der regler for det, således at vi kommer ud af en grå zone, som ingen kan være tjent med at befinde sig i.

Vi ønsker derfor at modtage den socialdemokratiske imødekommenhed og arbejde videre i udvalget, så man får et fornuftigt slutprodukt.

Ingerlise Koefoed (SF):

For to uger siden var der et flertal her i folketingsalen, der afviste skattefradrag for sponsoring. Diskussionen viste jo meget tydeligt, at der er udtalt frygt for, at sponsorer vil komme til at påvirke kulturpolitikken, og at et flertal herinde ikke finder det rigtigt, at kulturministeren på den måde lægger en del af ansvaret for den sammenhængende og alsidigt brede

kulturpolitik fra sig og i hænderne på erhvervslivet.

Alligevel kommer der så et forslag om sponsoring af Danmarks Radio, TV 2 og også udsendelser i lokalradio og lokal-tv. Begrundelsen er, at ellers bliver det, som man kalder kvaliteten, ikke god nok. Det vil jeg jo nok sige er en lidt tåget begrundelse, for kvalitet afhænger jo af, hvem der vurderer den.

Jeg mener, at man i mange tilfælde, i Danmarks Radio ikke mindst, vil komme i en meget vanskelig situation, hvis man står med to programmer, der måske er lige dyre at producere, men hvor det ene f.eks. henvender sig til en kreds af handicappede, altså en lille kreds med ganske vist flere lyttere og seere end de handicappede selv, men ikke med det store udbud, og så et andet program, hvor man vil producere en musical, som koster det samme. Man har ikke råd til at gøre begge dele – man kan måske få sponsoring. Hvor vil sponsoringene gå hen? Ja, de vil gå til musicalen. Sådan mener jeg ikke man skal acceptere at prioriteringerne finder sted. Jeg mener, at prioriteringerne må foretages i overensstemmelse med de retningslinier, som man har for en virksomhed, i overensstemmelse med spørgsmålet om alsidighed, om bredde, om mulighed for også at bringe smalle programmer osv.

Samtidig med at man fremsætter dette forslag om også at hente sponsoring, som jeg betragter som en pænere form for reklamepenge, til Danmarks Radio, har man jo her fra talarstolen – det har bl.a. statsministeren og kulturministeren – bedyret, at der skal være én reklamefri, offentligt finansieret radio- og tv-station, en Public Service-station, her i landet. Derfor mener jeg, at det er helt oplagt, at Danmarks Radio skal friholdes for sponsoring.

Jeg vil også godt sige med hensyn til det, hr. Jimmy Stahr sagde før, at vi har ikke noget imod, at en sponsor betaler for at få Pige-koret eller Bigbandet eller nogle andre ud at rejse til udlandet eller er med til at betale og præsentere det, vi kan herhjemme, og det, vi har udviklet ved hjælp af, at vi bl.a. havde Danmarks Radio. Men vi har i høj grad noget imod, hvis sponsorerne får lov til at gå direkte ind i programvirksomheden, og at de med deres penge kommer til at være bestemmende om programvirksomheden.